

bage hertil, men skal nu tillade sig kortelig at gennemgaa de 4 Skattelove og den Betydning, som jeg mener, de have, eller rettere sagt, kunne faa for Landet. Naar der særlig fra Landbrugets Side er fordret en Reform af de direkte Skatter, Lettelser i Hartkornsbyrden, saa er dette jo sket med de nuværende for Landbruget uheldige økonomiske Forhold som drivende Kraft, men i Virkeligheden ligger Berettigelsen ikke der, Berettigelsen ligger i, at den nuværende direkte Skattebyrde ikke er retfærdig fordelt, og at man har fordret, at den for Fremtiden skulde fordeles retfærdigere end hidtil. Dette har Regeringen taget til Følge og har forelagt de to direkte Skattelove, dels Loven om, at en Del af Hartkornsskatterne skal overføres til Kommunen, hvorved i Virkeligheden Hartkornsejernes og Hartkornsbrugernes nuværende Byrder ville lettes — og dels den Lov, hvorved der som Kompensation herfor indføres en Indkomst- og Formueskat. Vi have jo nu forhandlet — jeg personlig har ikke været med saa længe — men i alt Fald er der jo forhandlet om disse Love her i Landet i 4 Aar i det mindste, og der er noget sandt i, hvad det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) udtalte i Forgaars, at Støvet er gaaet lidt af Vingerne; man har nemlig set, at disse direkte Skattelove mangle ikke saa ganske lidt for virkelig at kunne gøre den Nytte, som man ønsker. Dels kunde man maaske sige, at der vel kunde overføres noget mere til Kommunerne, end Regeringen har foreslaaet, men det er naturligvis altid en Skønssag, hvor vidt man i saa Henseende vil gaa, dels kan man efter min Formening med Rette sige, at det i Længden kun vil hjælpe lidet at reformere de direkte Statsskatter, naar man ikke ogsaa vil tage Kommuneskatterne op til Reform, thi det maa jo dog være tydeligt for os alle, at det er særlig de stigende Kommuneskatter, som have bevirket, at Skattebyrden er bleven følt som saa trykkende rundt omkring paa Landet. Men det være nu som det være vil, i alt Fald gennem den direkte Skatterereform, som Regeringen har foreslaaet, vil der virkelig komme en retfærdigere Skattefordeling og en Lettelse for Landbruget. Hvad Indkomst- og For-

mueskatten angaar, saa har jeg den Forestilling, at det er ganske rigtigt, som den højtærede Finansminister sagde, at man maa være meget forsigtig med Indførelsen af disse Skatter, at man i alt Fald til at begynde med ikke bør spænde dem for højt; ja, jeg tror endogsaa, at man tør sige, at man næppe i en nær overskuelig Fremtid vil være i Stand til at spænde dem yderligere, end hvad vi nu kunne blive enige om i Aar eller et følgende Aar. De have jo nemlig, særlig saaledes som Folketinget har affattet Formueskatten, den store Mangel, at de ikke alene tillade, men at de omtrent nødvendiggøre et Inkvisitions-system lige over for hver enkelt Mand, som næppe vil føles som noget tiltalende af de Mennesker her i Landet, som blive underkastede disse Skatter. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem for Æbeltoft vil faa Ret i, at naar vi nu indføre en Indkomst- og Formueskat — d. v. s. hvis disse Love gik igennem — saa er der sket en saadan Principforandring i vort Skattesystem, at vi med Rette kunne vente, at naar vi i Fremtiden ved en eller anden Lejlighed, en ulykkelig paakommende Krig eller andre Ulykker, som kunne komme, skulde bruge flere Penge, ville vi kaste det over paa Indkomst- og Formueskatten. Det tror jeg ikke; jeg tror, at vi kunne være glade, hvis Befolkningen, om vi faa denne Skat indført, vil vænne sig saa meget til den, at den ikke i Løbet af nogle faa Aar vil sige: Nej, lad os endelig blive af med denne Skat igen. Kunde vi komme saa vidt, saa maa vi efter min Mening være ret fornøjede.

Hvad Toldloven angaar, saa har jeg jo aldrig lagt Skjul paa, at jeg ikke er nogen Tilhænger eller nogen Beundrer af den Toldreform, som er foreslaaet af Regeringen, mere eller mindre vedtagen af dette Ting, og, om end i mindre Grad, vedtagen af det andet Ting. Jeg tror nemlig ikke, at denne Toldreform, særlig saadan som Regeringen har forelagt den, og som den er vedtagen her i Tinget, er retfærdig. Man kan fra Landbrugets Side med Rette fordre, at den direkte Skattebyrde fordeles retfærdigere end hidtil, og der er ikke fra Byernes Side i saa Henseende fremkommet nogen Indvending af Betydning; en eller